

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci žalobce: **J. V.**, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **I. Ředitelství silnic a dálnic**, se sídlem Na Pankráci 56, Praha 4, zast. advokátem JUDr. Markem Křížem, Ph.D., se sídlem Masarykova nám. 91/208, Karviná – Fryštát, **II. Telia Carrier Czech Republic, a. s.**, se sídlem K Červenému dvoru 3269/25a, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MSK52281/2015, ze dne 18. 6. 2015, o návrhu osoby zúčastněné na řízení I. na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, ve věci vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 2 As 76/2018,

t a k t o :

I. Návrh se zamítá.

II. Osoba zúčastněná na řízení Ředitelství silnic a dálnic, se sídlem Na Pankráci 56, Praha 4, zast. advokátem JUDr. Markem Křížem, Ph.D., se sídlem Masarykova nám. 91/208, Karviná – Fryštát, **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Osoba zúčastněná na řízení I. (dále „navrhovatel“) podala u Nejvyššího správního soudu dne 27. 2. 2018 blanketní kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 1. 2018, č. j. 22 A 98/2015 – 337, kterým bylo výrokem III. zrušeno výše označené rozhodnutí žalovaného; doplnění kasační stížnosti bylo zasláno dne 8. 3. 2018.

[2] Dne 17. 4. 2019 navrhovatel Nejvyššímu správnímu soudu doručil návrh na určení lhůty dle § 174a zákona o soudech a soudcích; v něm uvádí, že dle jeho názoru dochází k nedůvodným průtahům a požaduje, aby bylo o kasační stížnosti rozhodnuto do 30-ti dnů ode dne podání návrhu, nebo aby byla dle zákona o soudech a soudcích stanovena lhůta k vydání rozhodnutí.

[3] K návrhu se vyjádřil předseda senátu JUDr. Karel Šimka, jemuž byla věc zpravodajsky přidělena; sdělil, že ve věci byly provedeny všechny procesní úkony a

vyžádány k věci se vztahující spisy a vyjádření. Věc je tak nachystána k projednání a rozhodnutí v pořadí podle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. Nemá tedy za to, že by při jejím vyřizování docházelo k neodůvodněným průtahům a uvedený návrh považuje za nedůvodný.

[4] Nejvyšší správní soud ověřil skutečnosti tvrzené navrhovatelem, jakož i ty uváděné předsedou ve věci rozhodujícího senátu, přitom zjistil, že mají oporu v soudním spise, který byl předložen, a neshledal návrh důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.

[6] Nejvyšší správní soud v projednávané věci po posouzení postupu druhého senátu zdejšího soudu dospěl k závěru, že soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá z předloženého spisového materiálu, se věcí po jejím obdržení řádně zabýval a činil postupně v přiměřené době všechny nezbytné procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí tak, aby věc mohl projednat a rozhodnout. Lze připustit, že soud po dobu několika měsíců žádné úkony již nečiní; avšak stav řízení, kdy soud vykonal veškeré úkony nutné k tomu, aby mohl rozhodnout, v dané věci, která nemá přednostní režim, stále nerozhodl, není sám o sobě známkou průtahů v řízení.

[7] Podle § 56 odst. 1 s. ř. s. soud projednává a rozhoduje věci v pořadí, v jakém mu napadly; přednostně projednává návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele se o takovou věc nejedná.

[8] Při zhodnocení hledisek uvedených v § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že soud se nedopustil žádných průtahů ve vztahu k úkonům nutným k tomu, aby se řízení dostalo do stavu, kdy je možno vydat rozhodnutí. Soudní řád správní respektuje objektivní realitu v českém soudnictví, kdy rozhodující soudci či senáty mají v jednom okamžiku vícero běžících řízení, některá z nich již připravená k projednání a postupně v nich vydávají rozhodnutí, přičemž ostatní věci na rozhodnutí „čekají“. To samo o sobě není zapovězeno z hlediska požadavků spravedlivého procesu, které obecně nevynucují vydání rozhodnutí ihned, jak je to možné, ale pouze brání tomu, aby doba řízení nebyla nepřiměřeně dlouhá. Podstatné zde je, aby řízení nebylo v tomto stavu udržováno po nepřiměřenou dobu.

[9] Nejvyšší správní soud s ohledem na dosavadní postup soudu a s přihlédnutím ke své konstantní judikatuře, dospěl k závěru, že dobu, po kterou se navrhovateli nedostalo dosud rozhodnutí, nelze z hlediska čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod považovat za nepřiměřenou, vyžadující ingerenci ve smyslu § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích. Lze poukázat též na stanovisko občanskoprávního a obchodního kolegia Nejvyššího soudu ze dne 13. 4. 2011, sp. zn. Cpjn 206/2010, č. 58/2011 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, vztahujícího se k odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci nesprávným úředním postupem v případě nevydání rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Nejvyšší soud zde v části VI. stanoviska zmínil, že jakékoli řízení vždy nějakou dobu trvá, a dále na vysokém stupni obecnosti uvedl, že za přiměřenou délku řízení Nejvyšší soud považuje ještě 24 měsíců (nikoli však již delší).

[10] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto Nejvyšší správní soud rozhodl, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 20. května 2019

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu